

بررسی جایگاه زبان لاتین و تحولات تاریخی آن

دکتر علی فیض‌الهی* afeiz@ut.ac.ir

استادیار زبان‌شناسی دانشگاه تهران، ایران

نسرین گندمی

کارشناس ارشد زبان‌شناسی همگانی

واژگان کلیدی

* تحولات تاریخی

* زبان لاتین

* دستورنویسان

چکیده

در مقاله‌ی حاضر در تقسیم‌بندی خانواده‌ی بزرگ زبان‌های هند و اروپایی به بحث درباره‌ی زبان لاتین که یکی از زیرشاخه‌های مهم زبان ایتالی است، می‌پردازد. زبان ایتالی، خود یکی از شاخه‌های اصلی زبان‌های هند و اروپایی می‌باشد. در این مقاله تلاش بر این است تا سیر تحولات تاریخی زبان لاتین بررسی شود. دیدگاه این مقاله تاریخی است و به روند تحولات زبان لاتین از نظر معناشناسی، واج‌شناسی، صرف، نحو و دیگر مفاهیم زبان‌شناختی به صورت جزئی نمی‌نگرد. همچنین به گسترش سلطه‌ی روم و برخورد زبان‌ها در روم سخن می‌رود. سپس از دستورنویسانی که تحولات اساسی در این زبان بوجود آوردند و تاثیرپذیری آنها از زبان یونانی، مطالبی عنوان می‌گردد. اغلب زبان لاتین را زبانی مرده می‌نامند واقعیت این است که لاتین هرگز نمرده است بلکه با گذشت زمان، این زبان نیز به سرنوشت طبیعی زبان‌های گسترده مواجه شد و به چندین زبان کاملاً متفاوت تبدیل گردیده است. با این دانسته، پیداست که هرگز نمی‌توان گروهی را به عنوان آخرین کسانی که به زبان لاتین سخن می‌گویند، در نظر گرفت. زبان‌ها پیوسته در تغییرند و در واقع هیچ‌گونه وقفه‌ای در پیوستگی آن‌ها میان یک مقطع زمانی و مقطع زمانی دیگر وجود ندارد.

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۲/۲۳

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۲/۱۰